

ՑԵՂԱԳՐԱԿԱՆ

ԵՐԵՄԻՑ ԶԵԼԵԳԻ 4. 901008108
ԳՈՅՑՈՒԹԻՒՆ 180090108

ՀՐԱՑԱՐԱԿԸ 80.2. Վ. ԹՈՐԿՈՄԱՆ

(Հայուսականին)

ԵՐԵՆԵՐՈՐԴ ԳԼՈՒԽ

Ի ՊՈՎԱԳՅ յանատօնի: Ես յիւսկիտսկր Քաղկեդոնի: Եւ կոչք մմուռաց: Փիլիպպու Կաթողիկոսին պասարձին, եւ բարձ պասանձի պաշտամանը:

Մի՛ ձանձրացիս ի պատմել՝

Ալարդապետ դու իմ՝ սիրուան,

Արդ՝ բա է անցցուց յայնկողմն՝

որ անատօլըն է անաւան:

Տես այժմ՝ հանդէպ մեր մայ՝

յայնկողմն՝ որ անատօլըն անուան,

ի ոյն անուն ուռը վանիցն՝

որ մավանօնցին է թարգման:

Տեսեր ի քենատախանէն՝

մինչ պուղզ որ կայ յանդիման,

Տես տեղ ասիան դոյլ դատարկ՝

այլքն պարտէջք դարպան՝ և ասպարան:

Անթիւ դահնյը եւ պարտաք՝

եւ գիւղանը եսլից են կոչման.

Ըստէւեց գոնի ի քոսոն՝

ի լաթիւ ծովու դիստրան:

Ցամաք կողմունքն է պարտէջք՝

ծաղկոցաց պէս պէս բուրասան,

Ազգ եւ ազգ ծառը են անհօք՝

ապահովէք տեղին եւ սելքան:

Սասիկ սարդենիք նահիք՝

գենեգյն լսիք ըսուշվան,

Մըշտառազարթ մէնավէկէք՝

կիպարիք սերիւ հըրաման:

Ապրը են չեմենցոց եւ գոր՝

դարստանք ու հրայց հօսսան:

Դասրը ջըտւեկոց հօսից՝

բնակչաց աւրունեաց մատրան:

Զըսոնդը ի դարնան սիննուն՝

մինչ դարոց եւ ի վլրին աշնան,

Ո՛չ յադին սիրոց եւ ակունք՝

զգեղցիկն ի վայելսութեան:

Աստ հիսար անատոյոյ՝

որ ուռումելյն յանդիման,

ի վերնոյ եւ հին հիսարն՝

որ այժմիկ չէն չէ թերմաշն այն:

Մերձ է դաւադ իսկելէն՝

ուր մեծ ծառաց են բարտի թարգման:

Երեք մարդ դիրի ածեալ զայն՝

բարձրացեալ ընդ ծովեցիրն այն:

Առ գիշ պարտէջ եւ պասան՝

նաւք կանգնին նօգոսի պասան:

Երկու ւերէք հարիր նաւք՝

ժամանակ լինի գեղերման:

Զի լինի որ շրոս ամի՞՝

չիք հողմ որ յարեւելս դընան,

Ի շնչէլ վոռեաս հողմի՞ն՝

հիւսիս կամ՝ յարեւելսան:

Սոց պիտոյ է պաթին՝

եւ գրպէն եւ նօսոսն կոչման:

Ի հնէին զարմանալի՝

լինի աստ թամաչէ սէյրան:

Երրոր ըզգունդ առնուն նաւուցն:

եւ արտաք ի պօզգն երման,

Առագաստեն զվարմիւնմ:

իսպանվ իրը ըստօնանման:

Ենսկէլսն անատոյոյ՝

փայտի եւ նիւթոց շատ գընան:

Մըրգաց յարգի կորեկոյ՝

եւ գարուց առաւել ցորենեան:

Ոնն յոնեան ի գէրասաւն:

ի պօնտոս յաղագ 'ւայլ շօջան,

Բայում ընդ գետ տօնախին:

ի Սինաց եւ ի կապարեան,

Ասու եւ գեղցիկի պարտէղն՝

գավագ ուստասոյն իշչեցան,

Լէզիս նէֆիս եւ քընքուշ՝

կեռաս միրգն սօսուն պատուական:

Ասու եւ պէյլիկ աէլիիրմէն:

ուր երեց ջօալաց շնեալ կան:

Զայիրն յապարման տօնին:

սպիտակ հացն որ արքունական:

Պէկոզն է եւ գաստապոյ:

թէ կամիս եցուց մեր բնդ այն,

Հայր ծանօթք ի ներքս տօնին:

ուր կայ զահ մեծ արքունական:

Կոչ առգամ իսուն լերանց՝

գոյ ի ծավ համամբ իսանեցան,

է տեղի յօյ հաւատոր:

զոր տեսողքն նորա զարմանան:

Եթէկ կողմ իսկէլսն լարեալ՝

մեծ վարմեր ձկանց տարիան:

Ուր կանուն զըւլ զալը բարին:

եմինին ասնին յունարան:

Ցառաջ գընամք նաւակոր:

ուր կոչի հանչերի սուլթան:

ի մեծ ծալուն գահ շնիսալ՝

արքունի պարտէղ եւ պուստան:

Հանդէպ քեօշիս ծառ մի կայ՝

ուստի իւր բլին քաղց բուզման:

Եթէրս ի ի ձեռս օճանիս:

ես առեալ եմ կրկնի անդամ:

ի վլրնոյ սորա աք պապան:

Ուր շատը երթան ի զօսան:

ի ներքոյ է թօդաթ պաղման:

Դահնյը արքունի մեսիրէ:

զոր սիրէր սուլթան սէլէյման:

- Եւ այլ յառաջ շապարի՝
արքունեաց կոչալավ պաղման։
- 55 Զմիրդս եւ զի կոչէվածը շինող՝
պատահձիկ պահուրդ ի պատան,
Եւ այլ յառաջ գանձիթէ՝
որ սա մեծ դիւզ է տաճկական։
Սորա մածունն հուզակի՝
յիստամզոլ բերենի ի ծախման,
Եւ ենծղազատէ եալին,
աստ եւ չայ քեօրփէզի կոչման։
Եւ հիսարն անառողյ՝
որ ուռումելոյն յանդիման,
Ի սան եւ բնաւին թուրը են՝
որպէս որք յառաջն ասացան։
Թէ գնամք զիրոդ ի վեր՝
որպէս չուրն է քէշատխանան։
Յետո առեա, զի ովդ որ սկապ՝
երկու կոչման վայրը վայելլական,
Մանաւանդ ծառը իսիտ առ լիր՝
միշտ կանաչ որ է սկըլին այն,
Զի կեօխու կոչի ձոր այս՝
ըստ ջրյա մնուան գոլ թարդման։
- 65 Սովորման մուրատի սիրած՝
որ կիւմիշ սկըլի էր կոչման,
Տուլպուու հէմլարէնումայ՝
միրասու գուրաս էր նըման։
Յետ կորմն սոցա պարտէց են՝
վարդնեաց որ խիստ պատուական,
Այնպէս իմա եւ դրաբանա՝
ի սոսին կան վայելլական։
Ի չուր աղջրիք ալեր՝
ընակշացդ պատեւան,
Զթէք իրատալոյն պանտրոյն՝
զեւլովուն թող զիկմինեան։
Ցորց աղօրից ալեր՝
գոյ դիզի շաս ի յունդարան։
Որպէս եւ յայլըց տեղեաց՝
զարմտիս եւ զիրիք ի բերման։
Այլ յառաջ եւ գանտիլի՝
պաղման է յոյժ վայելլափան,
Աբրունեաց է գեղեցիկ՝
ամենից պահորն եւ գիտման։
- 75 Այլ յառաջ կուլէց պաղայ՝
որ է գահ մեծ արքունական,
Թէ մոնուս եւրդ չի դար՝
շինուածոցն թէ պարտիքն այն։
Ի կարճն վարիա կուլէսի՝
զոր ետան վանի պացոյն այն,
Գիւղ շննեցաւ թէ փաքը ե՛
մէսմտով գոյով տաճկատան։
Եւ այլ մեծ չէնկէլ քէրի՝
ուր հոռոմ փաքը է հրէայն,
Մերձ եւ տեղիք էֆենտեաց՝
'արքունեաց սուլթանից պաղման։
Եւ ի կարգիդ ի սասպօս՝
զոր սիրէք մուրասն սուլթան,
Գահ եւ պարփէ ւապարան՝
եւ մէսիտ դիւզ է տաճկական։
Ստալուս սուրբ իսաչ է թարման՝
զի փրկեալ յունաց քիլիսան,
- 85 Գուլբըրէն միայն երեւէի՝
ըն լուսամուտան բուք են ճըշման,
Փաքը մի ի վիրայ գեղոյն՝
որ երթաս պարտէզ եւ պուտան,
Մէջ պագեստաննայցն եւ գոյ
բարեհամ յունաց պյաղման։
Այլ յառաջ եւ սովորմանց՝
պարտէզ լաւ գահ եւ պապան,
Կոմանք կեսէր հան սովորման։
Միւս եւս մինչեւ հասանիմը՝
զուզունմիւկ դիւզն հրէական,
Հրէայք են յերլոց կողմանց՝
ի վրայ ծովուն միշտ իթման։
Զնորամիւլիդ ընդ հարաւ՝
յիւսիւտար գագաթն թընան,
Եկեղեցի ւայազմայ՝
ի հոյոյ զարմանք բարեհամ։
Զի յունաց եւ բնակիտիթման՝
մըշակօք երկու մեծ պատստան,
գոն եւ մեծամեծ գարպասը՝
յայլ յառաջ ընդ ծովեզերն այն։
Միւս յիւսիւտար գանձամ՝
եւ տեսցես զորս հանդամայն,
Որ խանզատէ պահչէսի՝
ընդ գահուքս եւ մեծ պապան։
Էկագիւլ ի իման ի սկելէն՝
ընդ որ գայր սուլթանի պաղման,
գոյ մերձ եւ այսմ պալատն՝
նոյն կոչմամք էկեցիւլ ի իման։
Թէպէս սա չունի հիմար՝
պակաս չէ քան զքաղաքան,
Հատը ի բնակիչաց սոցուն՝
ի քաղաքն մեծ գան և երթան։
Ունի սև մեծ փազար՝
յուրբաթի առուր պատրաստական։
Ի սահմանաց ծովեզերաց՝
ի գեղից որ շուրջ զիւրեւ կան։
Ու միայն սատ յիւսիւտար՝
այլ ի մեծ քաղաքն սովորման,
Բայց ի պէս պէս շուկայից՝
վաճառուց էկելից պէզէստան։
100 Ուր կարգադրեմ ըզփազուր՝
ընդ մեծ քաղաքան ահման սահման,
Որպէս սատ յուրբաթ առուր՝
յէտքէնէ գափին կրիսերան։
Եւն մերձ սուլթանաստրոյ՝
ի գոնայ մասսահա վաշան,
Չորս փաքը մուստահա վաշան։
Հինգերորդ ընդ էյուս սուլթան։
Անցերորդ գաորմ վաշան։
արհեստից տեարք անդ հաւաքման,
105 Ըզքէնոյ եւ ուտերյ շընողաց
իրմբեալը յայն սահման։
Հարաթ եւ յալի վաշան՝
որ միջոց քաղաքն է այն,
Երկորոն որ ի սոյն առուր՝
գուպաքուն մերձ գասրմ վաշան։
Աիրակի յարքէթ վաշարն՝
ուր արկադէսոին արձան։

* Զեռագրին մէջ կը պակսի այս տոպին կեսը (Տ. 4.)

- Երկուշաբթի մամոնճին՝
որ այժմիկ խափանեցաւ այն։
- 115 Վայսեն շինեսց զնամին՝
ի ծովեղ գաֆարսն իրմիման,
եւ երեքաբթի աւուր՝
սահի փաստը կոչեցան։
Այն է ի մեջ թօփխանի՝
եւ Փնտիլիի որ քրօնան,
Տեղոյն՝ և անուանի եւ ձամեյն՝
կոչեցեալ մեհեմիտա պան։
Եւ չորեքաբթի աւուր՝
չարշամպա կոշմանը եւ սահման,
120 Ընդ քաղաքն ի թէթէչ ձամով՝
բան մադարսոնն յունական։
Հենդշաբթի մշջ զալաթու՝
չէրակէթ ծօքն որ թէշկական,
Ընդ ձափ եւ յամեց շարեալք՝
մինչ ի գուլէ գափին հըպաման։
Ի ծովեցես մեծ ձամին է
որ ծառոք իրը քու արեալ այն։
Միշրիմահ դասերն սակի՝
շինեալ է սուլթան սիրէման։
- 125 Խաներքն շատ իթեանց՝
եւ ամթ փաղաքն ընդ նրմայն,
Յեն կողը շարսուք որ կամուրք
փուռք բանիք որպէս չէրիստան։
Պուստան բուրստան ի սամ՝
քաղքիս բերեն վաճառման,
Անթի թաղաք գարենիկի՝
կենակեն խշշը գարսակման,
Ի վերն մեծ վաշեան ձամին է
բնդ երկու մինարան,
130 Խմբեթով սօմթ այլից
թագուհի սէկիլին սուլթան։
Այլ ի վեր եւ ձամին է մօրն՝
որ չորրորդ մուրաստ սուլթան,
Սա զդակիտէն սանն շինեան՝
ւախարաթ ինյոյն էր կապան։
Քիսէկէս ի վեր գնա՞
մին ժամու յոյն և ի հայստան,
Ենին մահակ կանի
տաճկօք եւ հայք եղթե անկան։
- 135 Աւր դյ մին նէկդէք՝
զոր շինեաց վանցի զաքարիան,
Գիշյ որդի վարդապատն՝
պատճառ ամին առաքինութեան։
Անդ հասեալ եւ այնմ վախանն՝
ի հող վարքն եղեալ ի տապան,
Ապ եւ Պոյոս թօնաթցին՝
միթէ տէրն ողորմի նոցայն։
Ենին մահալէն ի վեր՝
յաջ՝ ւահեակ բազում այգեստան,
140 Շատքըն հայոց մինչ մերձ
ի սուլթան մուրաստն քամուման։
Ենկեր ծովուս անցանիմ՝
զընակութիւնն հրեւական,
Տապաղք ընդ սահման
բանին եւ ձամին մերձ չէմնի փաշան։
Ի վերաց մեծ գումբէթին՝
չափ թաթի սոկէզական,
- Վասու բնդդէմ արեգական՝
բնդ ծագութիւն ամառան յանդիման։
145 Մեծ խիկէէ զատ տեսուք՝
թէպէտ փոքր քան ըզմօփխանան,
ի հանցյ անատոլյ
երթ եւ եկը աստ խուռն խմբական։
Ցետ շատ եւ խիկէէց յայս
կողմ նամի կոշեալ պատապան,
Յիւսիւտար ծայրս եւ ի բլոյ
խիկէէն սարի թաշ կուման։
Ուր վարտէ սարայի
եւ կրկնեալ այազմա պաղսան,
150 Հայի ի ստամպու և ի ծով՝
եւ ի մեծ պարստն արքանեան.
Մերձ այսմ եւ թաշ իլեմանի
պաղսան է այիէ սուլթան։
Սորա յանդիման նստեալ
իբր զկզի դըզութէսն այն։
Եւ հիկէէն սապանց գիւզու՝
իւսիւտարյ է կըբան։
Ցեզը ծովու եւ պաղսան է՝
որ փաթման սուլթանին կոչման։
155 Այլ յառաջ պարտէզ եւ դահէ՝
ի գահոյս համան աննըման,
Անւաւուր հոշակեալ կրկնն
արքային իւսիւտար պաղսան։
Ընդ գործն յերեւանց շինէ՝
քեօչի մի եւս մուրատն սուլթան,
Հունքեար իւսիւտէն ուրիշ՝
եւ գաւադ իւսիւլին կոչման։
Յորժամ թագաւորն անդ էն՝
ընակի խոմ բանակ դիպման,
160 Անըր գափիէն բանին՝
երթ եւ եկը բազմաց յանդիման։
Շուրք գեղեցիկը բուրպապոր՝
եւ ընդ գահիսու իբր զքօղ պատման,
Պահ մի նամիլ գոյ ընդ քեզ՝
յոյժ ախորժ յաւուրս տարատն։
Այլ յառաջ եւ արքունի՝
կոշցեալ հայտար փալուն,
Անս կոստանդնեայ պալուն՝
որ սուրբ հարքն ժողովեցան։
165 Այլ յառաջ գատի քեցի է՝
որ տամիկու եւ յոյնք բընական,
Սորա ասի հալգէտոն՝
պինձի քաղաքը է թարգման։
Չորրոդ ժողովի ասու եղիւ՝
այզմոյցը ընդ մին քիլիսան,
Այգիք աշոց վայելուչք՝
մինչ երթայ վէներլի պաղման։
Գանիս հանգէկ քար կանքնեալ՝
միափերթ որպէս մին արձան,
170 Թանձրահրմի լցեալ ի ծով՝
եւ ի գլուխն ֆէնէռլի վասուման։
Վասու գնդակ դահս ի նոյն անուան,
Որ կէս աւուր ձամիու՝
տեսանի սա որպէս նըշան։
Եւ ի գիշերի հանակ յարուսեան
ի յաստեղ նըման,

Առարի կանթեղ ֆենէւրին՝
զի քարանց նաւքն ուր զդուշանան։

Հանդէպ պարագա արքունեաց՝
ը ծառաց մէնար սէրվլստան,
Դահա վայերուշ ընդ ծով եւեալ՝
ծայր եւ քիթ ընդ հանուրս երեւման։

Սա հոյի ընդ արեւմւտու
զիկեամս ի ծովէն օվկիան,
Զեկեալն ի յըստամզոյ՝
եւ զիկեալն որ նիկոմիկեան։

Ընդ ձախմէ սուաչի կանգնեալ՝
մանունք են կըզիկին համայն։

Ի քամակն ունի յերթր՝
զնանապարհ նիկոմիկեան,
Որ հարիր շափ մընաւ,
հինդ վեց ժամե գան եւ կամ երթան,
Եւ ցամաքաւ յետ կողմէ,
երկու օրն կամ երեք ճամփան։

Կըզիկն ներեւսի սրբյն՝
իբրու աստ գոլ ի յաքորման,
Տուր մի բարեհամ գեա կայ,
անպակաս որ համդիպին այն։

Ի մէջ եւ ի գլուխ կըզիկոյ՝
տեղի է և ժաման խորան,
Աւերեալ որդին բազւումն՝
խորանին տաս մին նըշմարան։

Ընդ Փիլիպպոսի սրբյն՝
յորժամ եւ գնալ ի Պուրսան,
Սա ճնանապարհի վերուն՝
զերկու օր կայագ ի ինդման։

Երեւելիք յամանան՝
եւ աւուրու դոլ խաղաղութեան,
Մեղ լաւ երեւելիք յայտուան՝
թէ իրաւ երանել արժան։

Ու ձուի գըլմ պաւազի՝
ձագուկ էր ի կեղզն զըտան,
Երկու կազ շափու երկայն՝
յեր ծովուն արցն ի կալան։

Շաս ինդաց կաթողիկոսն՝
որ եղեւ համայնք բաւական,
Ընդ բարեաց մեր այս աւերյոր՝
լոյն՝ ւարձակ եղաց ի զըսան։

Աէմ եւ Պատարագ մատոյ՝
ի շնորհացն առ մեզ ըսփուեցան,
Որպէս եւ այլ աշխահի՝
միշտ յուսամբ զգութն տեսանական։

Շատար ի քաղզըս յետ զարձան՝
ընդ նմա մէն հետեւական,
Ի պուրսայ բարով մայ՝
արօր մեզ գոլ անդարձական։

Աւանդ եւ կըզեաց վայրին՝
որ հանդէպ քաղքին զըտան,
Վայերուշ բազումք չեն՝
սէյիթիք երթան ի սէյրան։

Յունան եւ կան միաբան՝
ուխտատեղ ժամատուն եւ վան,
Գըմբէթաւոր պասկերզ
պատիքզ յունան համայն։

Եւ գիւղք յեղեր ծովու
գինեալ շեցան,

Քով ի քով եւ կողմ ի կողմ՝
եւ միմեանց կացեալ յանդիման։

Ի սոցունց ոչ համարտակայ՝
ոչ տեւեալ անիրաւութեան,
Գիւղք եղն աւեր խարազ՝
ի գիպիլ տաճկաց տօնաման։

Դըզըլ՝ հէյրէլի՛ սիվիի, գընալի՛
պուրզաց եւ գաչչան,
Ուրյոյ անուանք եւ պիղեաց՝
մէջ սոց եւ պէշիկ տօնան։

Ի հարաւ այս անտօն
եալօվայ մինչ ի նիկիան,
Մինչեւ ի քերթահիա՝
ըրիթանեաւ գնալ ի պուրսան։

ԲՈՒՆՍԼԱԹԻՒՆ ՊՕՍՏԱՆԱՌ ՊԱԾՈՒԽ Ի ՃՈՒԱ

Պոստանմի պաշի կոշեալն՝
ընդ շընեալ ասհանեն մեր համայն,
Ընդ պօղաղովի յերկ կողմանց՝
մինչ գընա ի քեալատիանան։

Եւ առ հասորակ կղեարդ՝
Փիլուրեաւ մինչ յայիստափան,
Եւ իւսիւտարու կողմանը՝
մինչ խարթալ գինամի ընթացման։

Իշխէ որպէս թէ զարբայ՝
զի վէքի է արբայի այն,
Դիակ միշտ ընդ ծովեկրտ՝
ուրյոյ իւր գայեկուն շընման։

Զինիր եւ զարիս իսուց՝
զանիրաւս զիմիչօխ զէշիքան,
Արկեալ ի բանտ զարարան՝
որ է ներբու հաս պազայն զնտան։

Ի լսեն ձայն ի պարտէզ՝
կիրէ եւ տոնէն ըզտուգան։

Հարիք սովի ՝ երկերի՛ը՝
հինդ հարիք թէ գյ բաւական։

Զարս կանյու ի տեսանեն՝
հարբած կամ երգոզ եւ գուսան,
Եւզ հանեալ գինուն սոցան՝
'այ ՝ ւեղուկ ըներ զարմազան։

Սա չունի ըզֆալախայ՝
յաջ՝ ւահեակ զոտիցն են թակման։

Ինքն նատեալ գինի ըմկէ՝
ձայն բարձեալ գանեալց զմօպան։

Փատշահ պաշի իշին՝
ուսէլանմ մետեսն ընդունայն,
Ապ չէվիրա պիզուկի՝
տումզէին վէրս սկսնեն ըզդան։

Գրտնան զմէնտամն կանայմ՝
ի պարտէզ նստեալըն ի զոսան,
Զքօսին, զգինսու եւ զէպիէննան՝
փրկելց զննէինս պիտի տօն։

Գուսան ՝ երգոզ եղ ՝ արու՝
թէ սորս ի ծով գիւղնալն,
Ի ծով ընկղմի նաւան՝
ոչ հարց կայ եւ ոչ պատասխան։

Եղնէ ուխտատեղ յիշաց դիպան՝
նախ չ'երթալ եւ կաշառ շըտան,
։ Փախչող։

- ի ծանօթից՝ 'և ի գրացեաց'
 լու եղեւ ի զալաթիան;
 Գայամերը բնակչաց սկսան:
 'ուրք քառաբր եւ ի զալաթան.
 Յետանէն ուղիւն քաղոթիկ'
 ուրք դընայր մրցու նշիան:
 Աւզուր օվայ համի ազպ՝
 չշնչնկեր իւն ու աւելրան.
 810 Սահէթէրը ափալու զւ չշնուան:
 ափէթէր ափալու զւ չշնուան:
 Բազումիք մրցոյն զայր առեւ՝
 ուզուր օվայ համի ազպն.
 Գարիին զայրացեալ խոսովէր՝
 իր զոյզ յանցն եւ ի գարձանան:
 Մին իւնչ զարացմատ մրցու կը՝
 եւ համին իւր խոշ եւ եարան,
 Շառիս եր եղեալ եւ զար՝
 ի ճանփա փազար՝ 'և ի չուկան:
 Ոչ եւս մրտեալ ընդ մելիսանէ՝
 ընդ կատառին դորու մորմզման,
 Մինչեւ մեռաւ սեւապին՝
 եւ պրծա իջուացն գայմիրան:

ԱԱՅԵՆԻԱԽՈՎԱԿԱՆ

ԹՈՐԻՉՈՒՄԾԱՆ Դ.Բ. ՎԱՀՐԱՄ. — Դպրոցական առող-
ջապահութիւն. Դասախոսութիւններ. Վենետ. 1908.
80 էջ՝ ԺԱ-205:

87ως μὲν τῷ πρῶτῳ γεωδαιτικῷ λόγῳ, εἰς τὸν Τρι-
ηγραπτὸν ἑγέρθη (Grundz. der Hygiene, έξ 366) ἡρή-
κουσα φυσικὴ καὶ σύντομη εὐθείας λέπτως· τὰ μὲν
πρώτα τοῦτον οὐκέτι διατητοῦσαν τὸν τρίγραπτον γεωδαι-

չար աշխատութեանց արդիւկն եղող տոր-
ժառար գիտութեանց : Արդ առաջնոյն — որուն
առ հասարակ ուսուցիչք ու աշակերտք կնան
ենթարկուիլ — կարդ էն են գիլաւորաբար
կարմրուկ, կարմրախտ, կեղծմաշկ (diphthérie),
կապրոյ հազ (coqueluche) եւն, որոնք հա-
սարակօրէն գպրոց յաճախելէ ծնունդ կ'առնուն,
եւ որոնց գէմ գործագրուելիք ամենակտրուկ
միջն է հրանդ տղաքն անյապաղ գպրոց
հեռացընել, եւ հրանդգութիւնն անցնելէն
ետքն ալ շուտափոյթ ըլլալ գպրոց մացընելու,
այլ սպասել բաւական ժամանակամիջոցի մը
վրայ անցնելուն :

Սակայն դիսուած իրողութիւն մըն է, որ գպրցականի մը գպրոցէ ժառանգած տէարութեանց գլխաւոր պատճառն ոչ այնավ տարափորիկ հիւսնգութեանց հետեւանք է, որչափ գպրցական կեանքին հակառողապահիկ եղանակնեն, որուան պատճառած վնասներն առաւելապէս տէարափազմ ու տիեղծ մանկանց վոյայ յայտնի կը նշարուին: Այս կարգի վնասները լորուուն ու էլեւ յառաջ կու գան եւ ըստ հետեւորդի բազգակի կը յայն ուշի եւ կամ բարձոյ յաշունիւնուն բաց գլխաւորաբար ոնայոցի: Ասոնց մասին մանրամասն կը խօսի Հեղինակը՝ “Դպրոցի հիւսնգութիւնները գլխուն նելքեւ

Սրգ. Դր. Թորգոմենս մեր թրքահայ աղդ. Վարժարաններու մեջ իւր հսկ անձնական փորձով այս շօշափելի պահաւաը տեսնելով՝ կը ձեռարկէ ներայ գեղցիկ ու ամեն դաստիարակի անհրաժեշտ կարեւոր գործին, ձօնելով զայն ամէն՝ “Հայ դաստիարակ-ուսուցիչներուն եւ ուսուցչունիներուն” Դործին յառաջարանէն սա չետեւեալ ծանօթութիւնները կը քաղենք. “Ազդ. Կեդ. Արք. Ուսումն. Խորհուրդը և. Պղայս մէջ Վարժապետանոցի մը պէտքն անհրաժեշտ համբելով, անոր գոնէ բարյական հիմ մը դրած ըլլառու նպատական եւ միանգամայն” Ազդ. Վարժարաններու մեջ պաշտօնավարող ուսուցիչ եւ ուսուցչունիներու մասին զարգացումին մասամբ մը գեթ ստարելու յուսով, 1900ին գեղցիկ մտածութիւնն ուղեցաւ մանկավարժական կիրակնօրեայ դաշնթացք մը կազմակերպել Բերայի Արտեսանոցին մէջ: Այս դասընթացքին համար ընթրեց 11 բանախօս, եւ սահմանեց 40 դասախուութիւն՝ շարաթական երկերկու դասերով, որոնցմէ հինգը՝ վերաբերեալ դպրոցական առողջարանութեան, ինձ յանձնեց . . . : Դպրոց-